

LBRIS

We know
books

Aurora Ciucă

Noli me tangere

Prefață de Constantin Dram

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Cuprins

<i>De la Phoebus la Themis, un „delict” de frumusețe poetică (Constantin DRAM)</i>	5
Filă de jurnal.....	9
Noli me tangere.....	10
Dragă Themis,.....	11
Străini.....	12
Vinovăție.....	13
Onorată Instanță.....	14
Libertate.....	15
Domnișoara Pogany a existat.....	16
Moștenire.....	17
Lui Poe.....	18
Scuza provocării.....	19
Tirania ceasurilor.....	20
Demnitate.....	21
Divorț.....	22
Pedeapsă.....	23
Apocalips.....	24
Adăpost.....	25
(Dez)iluzie.....	26
Jurământ.....	27
Ultimul cuvânt.....	28
Confesiune.....	29
Prea târziu.....	30
Proprietate.....	31
Am crezut că viața e o ciornă.....	32
Stigmat.....	33
Sunt un caz.....	34

Discriminare.....	35
Întâmplare.....	36
Anul Nou	37
News	38
Singurătate.....	39
Fără nume, fără urme	40
Nedreptate	41
Pământ.....	42
(Ne)murire.....	43
Pledoarie.....	45
Regret.....	46
Endless.....	47
Izolare	48
Lacrimi.....	49
Priviți timpul.....	50
Translator.....	51
Alibi	52
Pandemie	53
Alchimie	54
Ignoranță	55
Dimineți.....	56
Umbra morții.....	57
Mansarda	58
Slăbiciuni	59
Teamă.....	60
Vacarm mut.....	61
Cuvântul	62
Deadlines	63
Test.....	64
Ora amiezii	65
Ieri	66
Vis	67

Filă de jurnal

Azi am întâlnit oameni
despre care nu știam
că există
în calendare...
întâmplarea ne-a cules
și ne-a pus împreună-n
vasul de lut
al olarului,
ne-a-nvățat să ne iubim
și să ne detestăm
aproapele
ca pe noi înșine.

Noli me tangere

Să ne spălăm pe mâini,
pilați vinovați de bolile noastre
hrănite cu vicii și otrăvuri de Borgia.

Să stăm ascunși de razele lunii...
există riscul contaminării
cu solilocviile insomniacilor planetei.

Și, mai ales, să nu ne atingem,
pentru că sufletele, s-a demonstrat,
au nevoie de o prăpastie socială...

Dragă Themis,

Enigmatică fiică de cer și pământ
hrănită cu frunze de laur
în templul din Delphi
cum poți să taci
de-atâtea milenii?

Ce culoare au ochii tăi ascunși?
negri, ca Gaia
scormonind pământul
sau albaștri ca Uranus,
scrutând cerul dreptății?

Spune, cum ai învățat să decapitezi
nedreptatea
cu lama demodată a înțelepciunii
să cântărești cuvintele,
să alegi pedeapsa?

Străini

Ne-a fost frică de străini,
mereu anunțau necunoscutul
și schimbarea cutumelor...

Cu fiecare strângere de mână,
solii de pace au trecut Styxul
hrănind războaiele.

Azi ne e frică de străinul din noi
care e-n stare să ne ducă departe,
tocmai în țara din care n-am plecat...

Vinovăție

Atât de mult am greșit
crezând că binele învinge,
ca-n basmele nemuritoare,
că adevărul, oricât de dureros,
trebuie spus răspicat,
că unele cuvinte-cocon
pot schimba oamenii-omizi
în oameni-fluturi.

Atât de mult am greșit
crezând că avem dreptul
necenzurat la fericirea
de a fi noi înșine
la răscrucea cu Ceilalți,
încât nici o instanță
n-ar cuteza să mă declare
nevinovată...

Onorată Instanță

Nu vreau să mă scuz,
dar asta i se poate întâmpla
oricui, măcar o dată în viață
să redevină copil,
să uite de ne-surâsul oamenilor mari,
de tristețea bolnavă
a măștilor vii...
de aceea v-am zâmbit,
nu ca să vă corup,
ci ca să înțelegeți că sunt Om.
Știu, pare indecent într-o sală
unde se cântăresc păcate mai mari
dar, nu uitați, zâmbetul
încă nu e un delict...

Libertate

Libertatea nu e un cuvânt,
e un cântec vechi, fără muzică,
murmurat pe toate plantațiile planetei,
pe toate galerele zbuciumatelor mări,
un tam-tam asurzitor pentru
oamenii proprietari de oameni
și de înroșite stigmatate.

Libertatea nu e un cuvânt,
e un gând înflorit în întunericul sângelui
brăzdat de bice și lanțuri
în temnițe tainice, departe de ochii orbi
ai lui Themis și ai solilor ei de pământ,
e gândul care-a erodat munții in Justiției
cu forța ființei.

Libertatea nu e un cuvânt,
e însăși viața...